

## BİR HÜZÜN TERENNÜMÜ

**Mustafa Sade**

Meşru bir gözyaşıyla dilimde memnu beste  
Ahraz yalnızlığımınla duygularım kötürüm  
Bir hüznün terennümü sarar beni aheste  
Kendi sözüme dilsiz, kendi gözüme körüm  
Meşru bir gözyaşıyla dilimde memnu beste.

Tan yeri ağarırken şafak bahtıma gürler  
Avare bir tahammül sarar damarlarımı  
Bulutlar güneşimi öğle vakti mühürler  
Akşamın hüznü ile kaybederim varımı  
Tan yeri ağarırken şafak bahtıma gürler.

Kahredici gecede zar sığmaz dağlarımın  
Yüreğim tutunurken ankanın gagasında  
Çığ düşer tomurcuğa, kar sığmaz dağlarımın  
Kalbim asude kalmış bir çığlığın yasında  
Kahredici gecede zar sığmaz dağlarımın.

Ve buz tutan hayaller üşüyor şakağımın  
Bedenimi sarıyor titreyen ağrılarım  
Seneler sarı yaprak düşüyor şakağımın  
Sükûtumun ardında inleyen çağrılarım  
Ve buz tutan hayaller üşüyor şakağımın.

Gönlüm kâbus içine sürülmüş ürkek ceylan  
Puslu bir ütopyada yitirmiş otağını  
Dört nala koşar durur içimde bir küheylan  
Zamansızca batırır bağrıma toynağını  
Gönlüm kâbus içine sürülmüş ürkek ceylan.

Fermanımı bağlasam zeytin dalı ucuna  
Uçurduğum güvercin fezadan kurşunlanır  
Kanyonlar çeker beni ıstırapın burcuna  
Varlığım kâinata ezadan kurşunlanır  
Fermanımı bağlasam zeytin dalı ucuna.

Kâh ressam çizer beni, kâh şair beni yazar  
Bir neyzeney ney olur yüreğimdeki menfez  
Gül kokulu yaramda filizlenir ah u zar  
Çürütür çiçeğimi sardığım dikenli bez  
Kâh ressam çizer beni, kâh şair beni yazar.

Ömür nihayet olur inkılâbı beklerken  
Ufkumda sinsî bir sis baştan aşağı kızıl  
Kafesteki ruhumda rahmet âbı beklerken  
Arzın yüzü kurşuni, göğün kuşağı kızıl  
Ömür nihayet olur inkılâbı beklerken.